

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja narusza decyzję Komisji C(95) 1739 z dnia 27 lipca 1995 r. przyznającą pomoc Wspólnocie.

Ponadto decyzja narusza art. 24 ust. 2 rozporządzenia nr 4253/88 ⁽¹⁾, ponieważ brak było przesłanek dla obniżenia pomocy. Skarżąca podnosi w tym względzie w szczególności, że odstępstwa do indykatywnego planu finansowego nie stanowią istotnej zmiany programu.

Nawet gdyby miała mieć miejsce istotna zmiana programu, skarżąca podnosi, że istnieje uprzednia zgoda Komisji na elastyczne stosowanie indykatywnych planów finansowych, udzielona w postaci „Wytycznych w sprawie zamknięcia finansowego działań operacyjnych (1994 — 1999) funduszy strukturalnych” [SEK (1999) 1316].

Zakładając, że występują przesłanki obniżenia pomocy, skarżąca podnosi, że pozwana nie skorzystała z uprawnień dyskrejonalnych przysługujących jej w odniesieniu do tego konkretnego programu. Zdaniem skarżącej Komisja powinna była rozważyć, czy obniżenie wkładu EFOR wydaje się proporcjonalne.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 4253/88 z dnia 19 grudnia 1988 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 w odniesieniu do koordynacji działań różnych funduszy strukturalnych między nimi oraz z operacjami Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innymi istniejącymi instrumentami finansowymi (Dz.U. L 374 z 31.12.1988 r., str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 29 stycznia 2007 r. — Kronberger przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-18/07)

(2007/C 69/48)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Hans Kronberger (Wiedeń, Austria) (przedstawiciel: W. L. Weh, adwokat)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu w sprawie stwierdzenia ważności mandatu jednego z jego członków;
- obciążenie Parlamentu standardowymi kosztami reprezentacji prawnej poniesionymi przez skarżącego.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący kandydował w wyborach do Parlamentu Europejskiego, które odbyły się w dniu 13 czerwca 2004 r. w Austrii.

Wnosząc niniejszą skargę skarżący kwestionuje decyzję Parlamentu Europejskiego z dnia 28 kwietnia 2005 r., która rozstrzygnęła wszczęty z inicjatywy skarżącego spór w przedmiocie ważności mandatu jednego z członków Parlamentu uznając podnoszone przez niego zarzuty za bezzasadne.

W uzasadnieniu niniejszej skargi skarżący podnosi w szczególności, że austriackie przepisy dotyczące oddawania głosów preferencyjnych są niezgodne z art. 1 Aktu dotyczącego wyborów członków Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich ⁽¹⁾ i w związku z tym są niezgodne z prawem wspólnotowym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 278 z 8.10.1976, str. 5.

Skarga wniesiona w dniu 25 stycznia 2007 r. — Systran i Systran Luxembourg przeciwko Komisji

(Sprawa T-19/07)

(2007/C 69/49)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Systran SA i Systran Luxembourg (przedstawiciele: J.-P. Spitzer i E. de Boissieu, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- nakazanie natychmiastowego zaprzestania naruszania praw i ujawniania informacji przez Wspólnotę Europejską działającą za pośrednictwem Komisji;